

Jumalan valinta ja sen seuraukset

1. Tess. 1:4-10

4. Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, kuinka hän on teidät **valinnut**,

5. sillä meidän **evankeliumimme ei tullut luoksenne** ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. Tehän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän hyväksenne.

6. Teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuren ahdingon keskellä **otitte sanan vastaan iloiten Pyhässä Hengessä**,

7. niin että teistä on tullut esikuva kaikille Makedonian ja Akhaian uskoville.

8. Teidän keskuudestanne on **Herran sana kaikunut**, ei ainoastaan Makedoniaan ja Akhaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt. Meidän ei tarvitse puhua siitä mitään,

9. sillä kaikki kertovat, millainen meidän tuomme teidän luoksenne oli ja miten te **käännysitte epäjumalista Jumalan puoleen palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa**

10. ja **odottamaan taivaista hänen Poikaansa**, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka **pelastaa** meidät **tulevasta vihasta**.

Pelastus

Mitä merkitsee se, että Jumala valitsi pelastetut? Mistä voi tietää, että Jumalan valinta kohdistuu juuri minuun? Miten valinta pelastukseen ja valinta tehtäviin liittyvät toisiinsa? Mihin valinta pelastukseen perustuu? Miten pelastus tapahtuu ja mitä siitä seuraa? Näitä kysymyksiä käsittelee tämänkertainen katkelmamme 1. Tessalonikalaiskirjettä.

Valitut

Uusi testamentti käyttää uskovista useita eri ilmaisuja kuten pyhät, Jumalalle rakkaat, tien kulkijat ja kristityt. Usein toistuu myös ilmaisu valitut, eikä alkuseurakunnan uskovilla ollut pienintäkään epäilystä siitä, että he olivat Jumalan valitsema. He eivät kuitenkaan panneet pelastusvarmuuttaan riippumaan siitä, kokivatko he olevansa valittuja vai ei, vaan siihen, miten tuo valinta tuli käytännössä heidän omakseen. He tiesivät olevansa valittuja, koska evankeliumi Jeesuksen ristin sovituskoulemasta ja ylösnousemuksesta oli tullut heidän luokseen sekä sanana, voimana ja varmuudella Pyhän Hengen vaikuttaessa. Sillä hetkellä, kun he ottivat vastaan Jumalan sanan, he saivat kokea Pyhän Hengen antamaa iloa ja evankeliumi muutti heidän elämänsä. Mitään siitä ei olisi voinut tapahtua, ellei Jumala olisi heitä jo iankaikkisuudessa, suuressa rakkaudessaan valinnut Jeesuksessa Kristuksessa pelastukseen.

Oletko sinä valittu?

Jos siis sinä olet vielä epä tietoinen siitä, oletko Jumalan valitsema, niin ota vastaan Jumalan pelastava sana: ”Jeesus kärsi ja kuoli Golgatan ristillä juuri sinun sijastasi kantaen kaikki sinun syntiesi rangaistuksen, jotta juuri sinä saisit kaikki syntiesi anteeksi. Jeesus nousi myös ruumiillisesti kuolleista antaakseen sinulle Jumalalle kelpaavan täydellisen vanhurskauden lahjaksi. Hän teki kaiken tämän juuri sinua varten, jotta sinusta tulisi Jumalan lapsi.” Avaa sydämesi ja tunnusta kaikki se synti ja paha ja kaikki laiminlyöntisi. Kerro ne ihan oikeilla nimillä Jeesukselle. Pyydä, että Hän antaisi kaiken anteeksi ja tulisi sinun elämäsi Herraksi. Kun näin parannuksessa käännyt Jeesuksen puoleen, Herra antaa oman työnsä tähden syntiesi anteeksi ja lahjoittaa sinulle Pyhän Hengen, oman ikuisen elämänsä.

Pelastustie

Paavali toistaa sen, miten pelastutaan ja tullaan Herran valitsemiksi omiksi toisen kirjeen luvussa 2 näin:

Mutta me olemme aina velvollisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensi hedelmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen. Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden. (2. Tess. 13-14)

Pelastuksesta osaksi pääseminen ja siis valittujen joukkoon pääseminen tapahtuu uskomalla totuus, mutta sitä edeltää aina Herran kutsu. Se tapahtuu yhtä yksinkertaisella tavalla kuin mihin tahansa juhliin: ”Tulkaa, sillä kaikki on valmista!” Evankeliumin sana Jeesuksen teosta on kutsu. Hän valmisti kaiken aivan alusta loppuun asti, jotta sinä pelastuisit. Kun uskot eli turvaudut tähän evankeliumin totuuteen, sinä pelastus, saat Pyhän Hengen ja uuden elämän Jeesuksen yhteydessä. Se on kokonaan armoa, se ei riipu vähääkään siitä, millainen sinä olet, oletko rötössyntyinen vai siivosyntyinen.

Sinä et voi itse millään tavalla myötävaikuttaa pelastukseen, sillä se on täysin valmis, kokonaan Jumalan teko Kristuksessa. Sikäli kuin yrität jollain lailla pistää oman lusikkasi soppaan, tosiasiaa vain työnnät pois vapaan lahjan, jonka Herra on sinua varten valmistanut. Kutsuun vastaaminen ei liioin edellytä sinulta, mitään lupautusta siitä, että tulevaisuudessa elät parempaa elämää. Et siihen kuitenkaan itse pysty. Vain Jeesus Kristus kykenee sinut pyhittämään ja antamaan sinulle uuden elämän voiman Pyhässä Hengessä.

lankaikkisuudessa valitut

Efesolaiskirje kuvaa Jumalan valintaa näin:

Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan, armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan. (Ef. 1:4-7)

Valinta pelastukseen perustuu yksipuoliseen Jumalan rakkauteen. Jo ennen maailman luomista Jumalalla oli suunnitelmaa ei vain maailman luomisesta ja ihmiskunnasta, vaan myös yksityiskohtainen pelastussuunnitelma syntiin langenneille ihmisille. Kun Jumala loi sinut, Hän tahtoi juuri sinut. Jumala näki ja tiesi myös sen, että sinä olet syntiin langenneen ihmiskunnan jäsen, joka ansaitsee syntiensä tähden oikeudenmukaisena tuomiona ikuisen kadotuksen. Jumalanhan ei olisi ollut mitään pakkoa luoda ihmiskuntaa, jonka Hän tiesi kääntävän selkänsä Hänelle. Mutta suuressa rakkaudessaan Hän päätti syntiinlankeemuksesta huolimatta luoda sinut ja päätti valmistaa pelastuksen oman Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta. Jumala nimittäin tahtoo saada pelastamansa yhteyteensä, jotta ilmenisi, miten suunnaton on Hänen kirkkautensa, Hänen hyvytensä ja laupeutensa.

Ennalta määrätty pyhyyteen

Jumala ei pelasta ihmistä yhteyteensä jättääkseen hänet edelleen synnin valtaan. Hän valitsi ja määräsi ennalta meidät olemaan pyhiä ja nuhteettomia Kristuksessa. Uskossa evankeliumin sanan vastaanottanut saa Kristuksen täydellisen lahjavanhuskauden ja pyhyiden puvukseen, hänet kätetään Kristuksen täydellisyyden sisään, mutta sen lisäksi hän saa sydämeensä Pyhän Hengen, joka lähtee muuttamaan, uudistamaan ja pyhittämään meitä sisältäkin päin Kristuksen kuvan kaltaisuuteen. Olemme jo nyt Jumalan lapsia, mutta sisäinen muutos tulee täydelliseksi vasta Jeesuksen tullessa takaisin, kun pääsemme osalliseksi ruumiin ylösnousemuksesta.

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas. (1. Joh. 3:2-3)

Erilaisia tulkintoja

Nyt on huomattava, että Raamattuun uskovien aitojen kristittyjen välillä on erilaista ymmärrystä siitä, mitä ilmaisu ”valisti meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia.” Kaikki ovat yksimielisiä siitä, että mitään pelastusta eikä mitään valintaa voi olla, ilman sitä, että Jeesus Kristus sovitti synnit. Ketään ei siis pelasteta eikä valita ohi Jeesuksen Kristuksen. Ei ole siis niin, että uskovat valitaan ensin pelastukseen ja sitten heidät liitetään Kristukseen, vaan niin, että hänet voidaan valita vain Kristuksessa, Hänen sisässään, Hänen pelastustyöhönsä liitettynä. Siis Kristus on ensin ja sitten valinta Hänessä.

Mutta sitten tuon vallinnan ymmärryksessä tulee erilaisia käsityksiä. Toiset ymmärtävät niin, että Jumala valisti Kristuksen ainoaksi pelastustieksi ja kun Hän sovitti koko maailman synnit, niin kaikki ihmiset on valittu myös pelastukseen Jeesuksessa. Mutta vain ne, jotka uskossa ottavat vastaan tämän Jumalan Kristuksessa suorittaman lunastuksen, todellisuudessa pelastuvat. Heille valinta tulee siis todellisuudeksi, kun he uskovat evankeliumin. Tämän uskon vaikuttaa Jumala evankeliumin sanan kuulemisen kautta.

Toiset taas ymmärtävät asian niin, että alun perin Jumala valitsi vain tietyt ihmiset pelastukseen ja näin ollen Jeesuksen kärsiminen ja kuolema koskee vain heitä. Siksi myös vain he ottavat vastaan evankeliumin kutsun ja uskovat sen pelastukseen. Tästä sitten tehdään usein joskaan ei aina looginen johtopäätös, että muut kuin uskovat on valittu kadotukseen tosin sillä korostuksella, että he saavat näin vain oikeudenmukaisen rangaistuksen pahoista teoistaan. Itse en löydä Raamattua opetusta valinnasta kadotukseen. Ihminen joutuu kadotukseen kokonaan omasta syystään, syntiensä tähden, joista hän ei tee parannusta ja käännyt Jumalan puoleen.

Molemmissa näissä ymmärryksissä lopputulos on sama, että vain ne ihmiset pelastuvat, jotka uskovat evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta. Lisäksi yhteistä näissä ymmärryksissä on se, että Jumala itse vaikuttaa uskon. Siis pelastus on alusta loppuun Jumalan työ.

Tulkinnat ja pelastusvarmuus

Pelastusvarmuus kysymyksessä edellinen ymmärrys korostaa sitä, että Jeesuksen uhri Golgatalla tapahtui kaikkien ihmisten puolesta, joten minäkin suuri syntinen uskallan turvautua Herran armoon. Näin ollen pelastusvarmuus liitetään voimakkaasti uskon kautta tapahtuvaan jumalattoman vanhurskauttamiseen.

Jälkimmäisessä ymmärryksessä pelastusvarmuus liitetään vahvasti valintaan, jolloin varmuutta siitä, että on valittu, perustellaan sillä muutoksella, jonka Pyhä Henki on saanut pelastetussa aikaan. Vaarana on silloin se, että pyhitys tulee tärkeämmäksi kuin vanhurskauttaminen.

Valinta tehtävään

Jumala ei valitse ihmisiä Kristuksessa vain pelastukseen, vaan myös tiettyihin tehtäviin. Valinta tehtäviin ei rajoitu vain yksityisiin uskoviin vaan myös perheisiin, sukuihin ja kansoihin, niin kuin esimerkiksi Israelin kohdalla. Jumala käyttää kyllä niitäkin, jotka joutuvat kadotukseen, niin kuin Paavali kirjoittaa Rooman uskoville:

Entäpä jos Jumala onkin, tahtoessaan näyttää vihansa ja tehdä voimansa tunnetuksi, osoittanut suuressa pitkämielisyydessään kärsivällisyyttä vihan astioita kohtaan, jotka oli valmistettu tuhoon. Entäpä jos hän on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on ennalta valmistanut kirkkautteen. (Room. 9:22-23) Syntiensä ja epäuskonsa tähden hukkuvienkin tehtävä on toimia Herran omien kirkastamiseen.

Paaduttava ja armahtava Jumala

Jumala voi tarkoituksella paaduttaa ihmisen voidakseen käyttää häntä. Niin Hän teki Egyptin faaraolle ja myöhemmin omalle kansalleen Israelille. Puhuessaan Israelista Paavali kirjoitti: *Hän (Jumala) siis armahtaa, kenet tahtoo, ja paaduttaa, kenet tahtoo. (Room. 9:18) Kun Jumala paadutti Israelin, se tapahtui, jotta pakanat voisivat pelastua. Se ei merkinnyt kuitenkaan lopullista paatumista Israelin kohdalla, sillä Paavali jatkaa myöhemmin:*

Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan ja hänen hyvyyttään sinua kohtaan, jos pysyt hänen hyvyydessään. Muuten sinutkin hakataan pois. Myös nuo toiset oksastetaan, elleivät he jää epäuskoonsa, sillä Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen. (Room. 11:22-23)

Jumala kykenee herättämään nekin, jotka vielä nyt ovat paatumuksen vallassa, niin jopa Herran itsensä paaduttamina. Siksi Paavali jatkaa:

Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, tahdon teidän tietävän tämän salaisuuden: paatumus on kohdannut osaa Israelista, ja se kestää, kunnes täysi määrä pakanoita on tullut sisälle. Sitten koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: "Siionista on tuleva Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä." (Room. 11:25-27)

Valinta pelastukseen ja tehtävään

Vaimoni Lean uskoon tulo on hyvä esimerkki siitä, miten Jumala valitsee pelastamansa myös tiettyihin tehtäviin:

Jumala johdatti merkillisesti minua. En ollut vielä uskossa. Minulla oli Englannissa varakas, uskova ystävä. Hän tuli Suomeen kosiakseen minua. Annoin hänelle "rukkaset". Isäni, joka sanoo harvoin mitään, sanoi minulle: "Älä leikittele miesten sydämien kanssa." Noista sanoista minulle tuli kova synnin tunto. Ajattelin kuitenkin, etten ole kelvollinen Jumalalle. En tiennyt, että Jeesus on tullut syntisiä varten.

22 -vuotiaana koin elämäni hyvin tarkoituksettomaksi, vaikka ulkonaisesti kaikki oli mitä parhaiten. Kaipasin sydämen rauhaa ja todellista kestävää iloa. Kaikki, mitä olin siihen asti kokenut oli hetkellistä ja usein vain sain huonon omantunnon. Myös ihmissuhteilla leikkiminen ja toisen pettäminen kevyesti alkoi painaa sydäntä. Luulin kristinuskon sanoman Jeesuksesta kuuluvan vain hyvälle ja erinomaisille ihmisille. Epätoivoisesti etsin rauhaa ja anteeksi-antamista, mutta väärästä paikasta. Omatekoinen kultainen keskitie ei enää auttanut.

Mikä neuvoksi? Aivan kuin vahingossa menin Tuomiokirkon iltajumalanpalvelukseen. Ajoin omalla skootterilla ja häpesin pitkiä housujani ja istuin kirkossa takapenkille. Kuulin papin lukevan Raamattua ja sanovan minulle elämäni tärkeimmät sanat: "Jeesus on tullut syntisiä varten, pelastaakseen syntiset." Tuo sana aukaisi minulle oven, Jeesus oven. Otin tuon sanan heti vastaan uskossa. Lähdin kirkosta riemua täynnä. Minulla on Toivo! Jeesus on tullut minua varten! Saan kaiken anteeksi! Voin aloittaa uuden elämän hänessä! Itse en muuttanut elämäniäni. Se muuttui. Siitä hetkestä alkoi todella rikas ja mielekäs elämä. Myös lähetysrakkaus syttyi sydämeen. Olenhan saanut maistaa Herran hyvyttä, miksi en kertoisi siitä lähellä ja kaukana oleville? Pelastuksen ilo synnytti niin valtaisen innon todistaa Jeesuksesta, että "koko maailman oli saatava tietää tästä syntisten Vapahtajasta".

Ei ihminen vaan Herra

Tästä tehtävään valinnasta Jeesus sanoo omilleen näin:

"Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni. Sen käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne." (Joh. 15:16) Tehtävän sisältö on rakastaa ennen kaikkea toisia Herran omia ja sitten rakastaa myös ulkopuolisia ja johtaa heitä evankeliumia julistamalla Herran rakkauden omistamiseen.

Joskus annetaan sellainen kuva, että usko Jeesukseen on meidän valintamme. Me toki voimme valita menemmekö kuulemaan Jumalan saa vai emme, mutta hengellisesti kuollut ei kykene valitsemaan hengellistä elämää, yhtä vähän kuin ruumiillisesti kuollut päättää nousta elämään. Moni toki kokee uskoon tulonsa yhteydessä tehneensä valinnan tai ratkaisun Jeesuksen puoleen, mutta jos kysymys oli aidosta pelastumisesta, niin tuon tahdonratkaisun tai valinnan vaikutti Jumala sanansa ja Pyhän Hengen voimalla: *...ahkeroikaa peläten ja vavisten oman pelastuksenne hyväksi. Jumala itse vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.* (Fil. 2:12-13) Vastaavasti valinta tehtäväänkin on Herran työtä, ei meidän.

Valinnan vaikutus

Millä tavalla Jumalan pelastava ja uskon synnyttävä valinta vaikutti Tessalonikassa? Paavali jatkaa: *Teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuren ahdingon keskellä otitte sanan vastaan iloiten Pyhässä Hengessä, niin että teistä on tullut esikuva kaikille Makedonian ja Akhaian uskoille.* (6-7)

He tulivat uskoon, kun ottivat vastaan Jumalan sanan. Heissä toteutui se, mitä Paavali kuvaa muualla näin: *Usko tulee siis kuulemisesta mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.* (Room. 10:17) Uskohan on sellaista Jumalan sanan vastaanottamista, että ihminen taipuu kuuliaiseksi sille. Usko on Pyhän Hengen vaikuttamaa.

Ilo Herrassa

Tessalonikan kristityt ottivat sanan vastaan erittäin vaikeissa olosuhteissa. Heti ensi askeleillaan he joutuivat vainon kohteeksi. Me saatamme ajatella, että uskovan täytyy kasvaa ensin riittävän syväälle uskoon ennen, kuin hän kykenee kestävänsä vaikeuksia, ahdistusta ja vainoa. Mutta niin ei tarvitse olla. Evankeliumin sanan Pyhässä Hengessä synnyttämä ilo oli vasta uskoon tulleiden salaisuus. ”Ilo Herrassa on väkevyytemme.” Vasta uskoon tulleille Herran läsnäolon tunto oli niin väkevä ja heidän riemunsa Jumalan rakkauden suuruudesta niin vahva, että itsessään heikkoina he suuntasivat ahdistuksissa mielensä Herraan ja Hänen voimaansa. Herra on aivan sama vasta uskoon tulleille kuin pidempään uskossa vaeltaneille. Toki saamme kasvaa aina vain syvemmälle Herran tuntemisessa. Mutta Herra on sama, vaikka tuntisimme Häntä vasta vähän. Uskon kasvu onkin juuri Herran syvemmässä tuntemisessä kasvua eikä suinkaan meissä itsessämme olevan jonkinlaisen usko-ominaisuuden lisääntymistä.

Paavalin ja Herran seuraajat

Joskus kuulee sanottavana: ”Älä tee niin kuin minä teen, vaan niin kuin minä sanon!” Todellisuus on kuitenkin se, että ihmiset seuraavat meidän elämäntapaamme eivätkä meidän puheitamme. Siksi pastorin saarnaa tärkeämpi on se, millainen hän on ja miten hän elää. Paavali oli tässä realisti. Uskovista pitää tulla hänen seuraajiaan, jotta heistä voisi tulla Herran seuraajia. Jokainen meitä uskovia seuraava ymmärtää, että todistaessamme uskostamme Jeesukseen me samalla viestitämme kuulijoillemme: ”Tulkaa tekin samanlaisiksi kuin me!” Se ei tarkoita synnittömyyttä vaan aidossa parannuksessa ja Jumalan armossa riippuvaa elämää. Ja se kyllä näkyy ja kuuluu vaelluksessamme. Ellei, niin emme kyllä saa Herrallekaan seuraajia. Toisaalta on totta myös se, että jossain vaiheessa meidän tulee kasvaa irti niistä, jotka johtivat meidät Herran tielle ja juurtua itse Herraan.

Jeesus sanoo: *Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, otakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta se, joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen.* (Matt. 16:24-25) Jeesuksen seuraamisessa on kysymys hiukan samanlaisesta asiasta, kuin vasta avioliittoon vihityn naisen suhteesta mieheensä. Hän jättää taakseen entisen elämänsä, entisen kotinsa, joskus jopa entisen kotimaansa ja seuraa miestänsä, minne hän menee. Hän menettää ehkä paljon, mutta saa pysyväksi seurakseen sen miehen, joka rakastaa häntä.

Sana kaikuu

Teidän keskuudestanne on Herran sana kaikunut, ei ainoastaan Makedoniaan ja Akhaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt. (8)

Meistä kaikista ei tule välttämättä saarnaajia, mutta jokaisesta uskovasta voi tulla Herran todistaja. Jokainen vasta uskoon tullut voi todistaa uskostaan. Eihän siinä ole kysymys siitä, mitä ja millaisia me olemme, vaan mitä Herra teki meidän hyväksemme Golgatalla ja millaisen lahjan saimme, kun syntimme pyyhittiin pois ja saimme pelastuksen ilon Pyhän Hengen laskeutuessa elämäämme. Kyllä Herran töistä

voi ja saa kehua. Herran todistaja saa olla samalla asenteella kuin pikkupoika, joka kehuu isäänsä: ”Meidän isä kyllä osaa ja voi!” Uskoon tulemisen tyypillisin tunto-merkki on se, ettei ihminen kykene pitämään suutansa kiinni Herran armosta ja hyvyydestä.

Raju muutos

...sillä kaikki kertovat, millainen meidän tulomme teidän luoksenne oli ja miten te käännysitte epäjumalista Jumalan puoleen palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta. (9-10)

Paavali on siinäkin realistinen, että evankeliumin julistusta ei voi mitenkään erottaa siitä uskovasta, joka sitä julistaa. Evankeliumin mullistava voima vaikutti Paavalin elämässä ja sama voima muutti hänen sanomansa kuulijoiden sydämet. Joskus Paavali julisti sanaa suuren sisäisen ja ulkoisen ahdistuksen ja heikkouden keskellä, mutta juuri hänen heikkoudessaan ihmiset näkivät Jumalan voiman. Filippissä ruoskittu mies julisti Tessalonikassa ja ihmiset näkivät, ettei hänessä vaikuttava voima ollut hänen omaansa. Siksi meidänkään ei tarvitse hävetä omaa heikkouttamme. Riittää, että Herra saa olla väkevä.

Evankeliumin voima vaikutti sen, että epäjumalien palvojat käänsivät niille selkänsä ja alkoivat palvella elävää Jumalaa, se oli muutos kuolemasta elämään, pimeyden vallasta Jumalan valoon. He saivat myös aivan uuden odotuksen ja suuntautumisen kohteen. Se, mitä syvimmin kaipaat ja odotat, kertoo kuka tai mikä on Jumalasi tai epäjumalasi. He alkoivat odottaa sellaista Jeesusta, joka oli kukistanut kuoleman ja tulisi antamaan heille ylösnousemusruumiin ja taivaallisen perinnön.

Jumalan viha

Samalla he odottivat kuitenkin myös viimeistä tuomiota, sillä he tiesivät syntinsä anteeksi saaneina, ettei heille ollut siinä mitään pelättävää, koska siinä Jumala toteuttaisi täydellisen oikeudenmukaisuuden ja poistaisi kaiken pahan ja synnin. Jeesuksen paluussa meidät korjataan taivaalliseen kirkkauteen eikä meitä kohtaa se Jumalan pyhä viha, joka kohdistuu kaikkiin synnin tekijöihin, jotka eivät taivu parannukseen. He saavat silloin osakseen Jumalan vihan:

Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen käteensä. Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään. (Joh. 3:35-36)

Varjelun lopunajan ahdistuksissa

Jeesukseen uskovat varjeltuvat Jumalan vihalta, joka ilmestyy viimeisellä tuomiolla. Mutta jotkut näkevät tässä myös lupauksen siitä, että uskovat varjeltuvat myös siitä vihasta, jota Jumala osoittaa ennen Jeesuksen toista tulemistä lopunajan viime vaiheen vitsauksissa, jotka kohtaavat ihmiskuntaa. Ilmestyskirjakin tukee tätäkin näkemystä, sillä siellä kuvataan, miten Herran omaa kansaa varjellaan vihan ajan keskellä. Jeesus lupaa Filadelfian uskoville:

Koska olet noudattanut minun kestävyyyteen kehottavaa sanaani, niin minäkin varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tulossa koko maailmaan koettelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä. Minä tulen pian. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi. (Ilm. 3:10-11)

Edelleen Ilmestyskirja osoittaa, että uskovia varjellaan jumalan tuomioilta, vaikka he joutuvatkin kyllä kärsimään marttyyreina:

Sitten näin vielä yhden enkelin, joka nousi auringonnousun suunnalta ja jolla oli elävän Jumalan sinetti. Hän huusi kovalla äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta: "Älkää vahingoittako maata, älkää merta älkääkään puita, ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijoiden otsaan." (Ilm. 7:2-3)

Edelleen:

Savusta lähti maan päälle heinäsiirkoja, ja niille annettiin samanlainen valta kuin on maan skorpioneilla. Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa, eivät mitään vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä. (Ilm. 9:3-4)

Setsuko Toyonen todistus

Yhä tänään silmiini piirtyy pimeää yötaivasta vasten valaistu valkoinen risti, kun vuokra-asuntoa etsiessäni saavuin Aiharan vuokra-asuntoryppäälle. ”Onko tällaisessakin paikassa kirkko?” Siellä oli Itä-Tokushiman luterilainen kirkko. Lähetystyöntekijä tuli kahden pienen lapsen kanssa ovellemme tuoden Kristitty -lehden. Siitä alkoi yhteyteni seurakuntaan.

Koska asuimme aivan kirkon lähellä, kävimme kahden lapseni kanssa opiskelemassa Raamattua, ruokapiirissä ja pyhäkoulussa. Vaikka olin pienenä käynyt pyhäkoulussa ja uskoin Jumalaan, joka on kaiken Luoja, Jeesuksen ristin merkitys ei avautunut minulle helposti.

Muutimme kauemmaksi ja lähettiperhekin palasi kotimaanjaksolle. Niin etäännyin seurakunnasta. Kun minut kutsuttiin uudelleen Raamattu-piiriin, se oli siirtynyt eri paikkaan uuteen pappilaan. Sen valoisassa olohuoneessa tutkimme Sanaa. Kun minulla ei siihen aikaan ollut vielä ajokorttia, sain useilta eri henkilöiltä kuljetuksen paikalle ja näin matka sisälle Jumalan sanaan sai jatkoa.

Kun opiskelimme 1. Mooseksen kirjaa järjestyksessä luku luvulta, pikku hiljaa aloin ymmärtää sellaista, mitä en aiemmin ollut käsittänyt. Kun Sanan tutkiminen oli jatkunut puolien vuotta, siitä tuli niin mielenkiintoista, että en millään olisi malttanut odottaa seuraavaa kertaa. Kun sitten pääsimme 1. Mooseksen kirjan loppuun, olin sitä mieltä, että sellainenkin, joka ei tiedä mitään Jumalasta ja Raamatusta, alkaisi ymmärtämään Jumalan olemusta, kunhan vain opiskelisi tässä kirkossa.

Tulin vakuuttuneeksi siitä, että Jumalan silmät näkevät kaiken elämässäni aivan riippumatta siitä, suuntaanko sydämeni Jumalaan päin vai en.

Koin selkeästi Pyhän Hengen vaikutusta elämässäni. Siihenastisessa elämässäni kaikki oli sujunut hyvin. Mitään suuria vaikeuksia ei ollut ollut. Jumala oli johdattanut elämääni rehellisen ja lempeän miehen, jonka kanssa menimme naimisiin ja saimme kaksi ihanaa lasta. Ajattelin kyllä, että halusin elämäni päättyessä päästä Jumalan valtakuntaan. Mutta toisaalta tämä elämä tuntui niin mukavalta, että en kyennyt ottamaan askelta ottaakseni vastaan kasteen. Mutta sitten alkoivatkin koettelemukset. Mieheni halusi lopettaa työnsä yrityksessä, jossa sai hyvää palkkaa ja joka kohteli työntekijöitään erittäin hyvin. Olin ajatellut, että siinä hän työskentelisi koko elämänsä ja tarjoaisi perheellemme huolettoman toimeentulon.

Sain asiassa sydämelleni rauhan jättäytymällä Jumalan suunnitelmien varaan. Juuri kun maalisesti katsottuna tilanne oli epävarma, saimmekin yhdessä opiskella Jumalan sanaa.

Kun sitten mieheni sai uuden työn Osakasta ja oli sovittu jo muutto sinne, Jumala otti käsittelyynsä minut, joka vielä epäröin kasteen ottamista. Viikkoa ennen muuttoa pääsin osalliseksi kasteen armosta yhdessä molempien lastemme kanssa. Meitä ennen jo Osakaan yksin mennyt mieheni yllättäen kuoli vajaa kaksi kuukautta myöhemmin.

Sydämeni täytti kysymys: ”Mistä nyt oikein on kysymys? Emmekö perheenä muuttaneet Osakaan vakuuttuneina siitä, että se oli Jumalan tahto?” Sitä miettiessäni selailin minulle tärkeitä muistiinpanovihkojani Raamatusta ja silmiini lensivät seuraavat lauseet:

Jumala tuntee sinusta kaiken aivan syntymähetkestäsi asti. Jumala varjeli sinua lapsuudessasi, nuoruudessasi ja aikuisuudessasi. Elämäsi aikana ei ole ollut ainoatakaan hetkeä, jona Jumala ei olisi sinua varjellut ja huolehtinut sinusta. Kaiken hän on suunnitellut tapahtumaan niin. Sinulle tapahtunut ei ole virhe eikä sattuma. Hänen tiensä ylittää ymmärryksemme, hänen viisautensa on täydellinen. Olet Jumalan suunnitelmassa.

Lukiessani sitä hämmästyin kovin. Vaistomaisesti tajusin, että kysymys oli miehestäni. Teksti oli kirjoitettu kyllä minun käsialallani. Mutta vaikka kuinka asiaa mietin, en muistanut, että olisin sitä kirjoittanut. Yritin selvittää, mistä kirjasta olin sen mahdollisesti lainannut, mutta siinä ei ollut edes päiväystä, vaikka tapani oli aina sellainen muistiinpanoihini liittää. Kun kysyin, niin minulle kerrottiin, että sellaista kohtaa ei löydy myöskään Raamatusta. Olen vakuuttunut siitä, että se oli minulle viesti Jumalalta, vaikka minua pidettäisi hölmönä.

Mitään ei tapahdu Jumalan tietämättä. Mitään sellaista ei ole, mitä Jumala ei hallitsisi. Kaikessa tapahtuu Jumalan suunnitelma, joka ylittää inhimillisen käsityskyvyn.

Olimme antaneet talomme asunnonvälittäjälle myyntiin, mutta kukaan ei ollut sitä vielä ehtinyt ostaa. Niin palasimme kolmestaan tuttuun kotiimme, johon liittyi monia muistoja. Jumala, joka tietää kaiken, oli jo edeltä käsin valmistanut kaiken niin, että saatoin yksin jäätyänikin selviytyä. Siirtyminen neljän hengen taloudesta kolmisiin elämään tapahtui hämmästyttävän sujuvasti. Osin asiaa helpotti se, että työnsä vuoksi mieheni oli joutunut olemaan paljon poissa kotoa. Taivaallisen Isän käsissä koimme rauhaa ja saimme viettää sydäntä tyydyttäviä päiviä.

Lasteni tulevaisuuteen liittyvissä asioissa turvauduin Jumalan lupaukseen: ”Kasvun antaa Jumala.” Minun tehtäväni vanhempana rajoittuu siihen, että kannan heitä rukouksin. Kun ajattelen, millaista elämäni ilman miestäni olisi ollut, jos en olisi tuntenut Jumalaa, en voi muuta kuin kiittää Jumalaa hänen ihmeellisistä teoistaan. Edelleen kiitän häntä siitä, miten paljon olen Jumalan lapsena saanut rakkaita veljiä ja sisaria.

Uskon Jumalaan, joka lausui: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” Jeesus sanoo: ”Pysykää minun rakkaudessaani.” Haluan vaeltaa tämän ajallisen matkani loppuun asti jättäytyen Jumalan varaan. (1989)

Entä sinä?

Kuulutko sinä niihin, jotka Jumala on iankaikkisuudesta asti valinnut Kristuksessa pelastukseen? Onko elämässäsi tapahtunut se muutos, että olet kääntynyt väärylältä tieltäsi Jeesuksen luo syntisi tunnustaen? Oletko ja saanut kokea syntien anteeksi saamisen iloa? Suuntaatko sinä mielesi Jeesukseen, joka on pian tulossa takaisin maan päälle? Jos vastaat näihin kysymyksiin myönteisesti, olet uskossa ottanut

vastaa evankeliumin sanan. Olet silloin Jumalan valitsema niin pelastukseen kuin tehtävään jakaa Hänen rakkautensa evankeliumia.

Ellet vielä voi vastata noihin kysymyksiin myöntävästi, Jeesus kutsuu tänään sinua luokseen. Hän on kuollut sinunkin puolestasi ja noussut kuolleista, jotta sinäkin saisit elämän. Herra kutsuu sinua tänään sanassaan. Avaa sydämesi Herran äänelle!